

ภาคผนวก ข

ประวัติดาวเทียม

ดาวเทียมสื่อสารที่ส่งขึ้นไปครั้งแรกเมื่อปี 2508 โดยองค์การโทรคมนาคม ผู้ที่ริเริ่มแนวคิดการสื่อสารดาวเทียมคือ อาร์เธอร์ ซี คลาร์ก (Arthur C. Clarke) นักเขียนนวนิยายและสารคดีวิทยาศาสตร์ผู้มีชื่อเสียงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 เขาสร้างจินตนาการการสื่อสารดาวเทียมให้เรารับรู้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1945 โดยเขียนบทความเรื่อง “Extra Terrestrial Relay” ในนิตยสาร Wireless World ฉบับเดือน ตุลาคม 1945 ซึ่งบทความนั้นได้กล่าวถึงการเชื่อมระบบสัญญาณวิทยุจากมุมโลกหนึ่งไปยังอีกมุมโลกหนึ่ง ให้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ตลอด 24 ชั่วโมง โดยใช้สถานีถ่ายทอดวิทยุที่ลอยอยู่ในอวกาศเหนือพื้นโลกขึ้นไปประมาณ 35,786 กิโลเมตร จำนวน 3 สถานี

ในวันที่ 4 ตุลาคม ค.ศ. 1957 ข้อคิดในบทความของอาร์เธอร์ ซี คลาร์ก เริ่มเป็นจริงขึ้นมาเมื่อสหภาพโซเวียตได้ส่งดาวเทียม สปุตนิค ซึ่งเป็นดาวเทียมดวงแรกของโลกได้สำเร็จ ต่อมาเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม ค.ศ. 1958 สหรัฐอเมริกาได้ส่งดาวเทียมเพื่อการสื่อสารดวงแรกที่ชื่อว่า สกอร์ (Score) ขึ้นสู่อวกาศ และได้บันทึกเสียงสัญญาณที่เป็นคำกล่าววยพรของประธานาธิบดีไอเซนฮาวร์ ในเทศกาลคริสต์มาส จากสถานีภาคพื้นดินแล้วถ่ายทอดสัญญาณจากดาวเทียมลงมาถึงชาวโลก นับเป็นการส่งวิทยุกระจายเสียงจากดาวเทียมภาคพื้นโลกได้เป็นครั้งแรก

วันที่ 20 สิงหาคม ค.ศ. 1964 ประเทศสมาชิกสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU) จำนวน 11 ประเทศ ร่วมกันจัดตั้งองค์การโทรคมนาคมทางดาวเทียมระหว่างประเทศ หรือเรียกว่า “อินเทลแซท” (INTELSAT INTERNATIONAL TELECOMMUNICATIONS SATELLITE ORGANIZATION) ขึ้นที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. สหรัฐอเมริกา โดยให้ประเทศสมาชิกเข้าถือหุ้นดำเนินการใช้ดาวเทียมเพื่อกิจการโทรคมนาคมพาณิชย์แห่งโลก INTELSAT ตั้งคณะกรรมการ INTERIM COMMUNICATIONS SATELLITE COMMITTEE (ICSC) จัดการในธุรกิจต่าง ๆ ตามนโยบายของ ICSC เช่นการจัดสร้างดาวเทียม การปล่อยดาวเทียม การกำหนดมาตรฐานสถานีภาคพื้นดิน การกำหนดค่าเช่าใช้ช่องสัญญาณดาวเทียม เป็นต้น

วันที่ 10 ตุลาคม ค.ศ. 1964 ได้มีการถ่ายทอดโทรทัศน์พิธีเปิดงานกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 18 จากกรุงโตเกียว ผ่านดาวเทียม “SYNCOM III” ไปสหรัฐอเมริกา นับได้ว่าเป็นการถ่ายทอดสัญญาณโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมครั้งแรกของโลก

วันที่ 6 เมษายน ค.ศ. 1965 COMSAT ส่งดาวเทียม “TELSAT 1” หรือในชื่อว่า EARLY BIRD ส่งขึ้นเหนือมหาสมุทรแอตแลนติก ถือว่าเป็นดาวเทียมเพื่อการสื่อสาร เพื่อการพาณิชย์ดวง

แรกของโลก ในระยะหลังมีหลายประเทศที่มีดาวเทียมเป็นของตนเอง (DOMSAT) เพื่อใช้ในการสื่อสารภายในประเทศ

การใช้งานดาวเทียมเชิงพาณิชย์ในปัจจุบัน

ระบบเครือข่ายโทรทัศน์ทั่วโลก (Global Television Network)

ระบบเครือข่ายโทรทัศน์ทั่วโลก คือการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยของดาวเทียมมาใช้ในการกิจการโทรทัศน์ โดยอาศัยคุณสมบัติที่สำคัญของระบบดาวเทียม คือ ความสามารถในการกระจายสัญญาณได้อย่างกว้างขวาง ภายใต้วงเขตพื้นที่ให้บริการของดาวเทียมจากการส่งสัญญาณครั้งเดียว และเมื่อทำการเชื่อมต่อสัญญาณกับดาวเทียมหลาย ๆ ดวง ก็จะทำให้เกิดการส่งสัญญาณครอบคลุมพื้นที่ทั่วโลก ตัวอย่างเช่น พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งของโลกขณะนั้น ต่างก็สามารถกระจายสัญญาณภาพให้ผู้คนทั่วโลกได้รับชมพร้อม ๆ กัน เพราะอาศัยการเชื่อมต่อสัญญาณของระบบดาวเทียมหลาย ๆ ดวง

ดังนั้น แนวคิดการกระจายสัญญาณโทรทัศน์ให้ครอบคลุมทั่วโลก ซึ่งหลายประเทศนำมาใช้ประโยชน์ในการถ่ายทอดสัญญาณโทรทัศน์ประจำชาติ และส่งสัญญาณไปยังผู้ชมเชื้อชาติเดียวกัน ที่ย้ายถิ่นฐานไปอาศัยอยู่ในต่างประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก หรือองค์กรที่ต้องการถ่ายทอดรายการเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ศาสนา หรือทางธุรกิจ

ทั้งนี้ การที่เครือข่ายโทรทัศน์ทั่วโลก ต้องใช้เทคนิคการส่งต่อสัญญาณจากดาวเทียมดวงหนึ่งไปยังอีกดวงหนึ่ง เพื่อให้สามารถส่งสัญญาณรายการโทรทัศน์ได้ครอบคลุมพื้นที่เฉพาะบางส่วนของโลกเท่านั้น ขึ้นอยู่กับตำแหน่งวงโคจรของดาวเทียมว่า ลอยอยู่บริเวณส่วนใดของโลก รูปทรงของโลกกลมคล้ายผลส้ม ทำให้ดาวเทียม ไม่สามารถให้บริการครอบคลุมทั่วทั้งโลกได้ในการรับชมรายการเครือข่ายโทรทัศน์ทั่วโลก

ประวัติศาสตร์โทรทัศน์ดาวเทียมของประเทศไทย

ประวัติความเป็นมา

กว่าห้าสิบปีมาแล้ว ในปี 1948 สหรัฐอเมริกาหนึ่งในประเทศแรก ๆ ที่มีโทรทัศน์และเป็นประเทศที่กว้างขวาง เคเบิลทีวีเป็นทางเลือกของชุมชนห่างไกลหรือมีอุปสรรคด้านภูมิศาสตร์ที่มีภูเขาสูงบดบังสัญญาณไม่สามารถรับทีวีได้ อย่างชัดเจน มีคุณภาพ ระบบเคเบิลในสมัยนั้น เริ่มที่มีผู้ลงทุนตั้งเสาอากาศรับคลื่นของชุมชนขนาดใหญ่ในจุดที่รับภาพได้ดี เช่นตามสันเขาเป็นต้น แล้วต่อสายเคเบิลจากสายอากาศนั้น เข้ามายังสถานีก่อนส่งไปยังครัวเรือนในชุมชน เรียกกันในสมัยนั้น ว่า CATV ที่ย่อมาจาก Community Antenna Television แปลว่าโทรทัศน์เสาอากาศชุมชน เคเบิลทีวีในยุคเริ่มแรกนี้ เป็นเพียงการถ่ายทอดสัญญาณโทรทัศน์ปกติ แล้วบ่อนเข้าครัวเรือนสมาชิกผ่านทางสายเคเบิล โดยช่องรายการพื้นฐานก็มีเพียงช่องสัญญาณแค่สามเน็ทเวิร์คใหญ่ คือ CBS ABC NBC และสถานีบริการสาธารณะหรือ PBS ด้วยเท่านั้น

เนื่องจากการส่งสัญญาณทางสาย สามารถตัดการกวนกันของคลื่นสัญญาณที่มีในระบบกระจายเสียงปกติ ผู้ประกอบการเคเบิลพบว่าผลพลอยได้ทางเทคโนโลยีทำให้ตนสามารถส่งสัญญาณได้เต็มถึง 12 ช่องสัญญาณ เต็มหน้าปัดของเครื่องโดยไม่ต้องเว้น (1.2.3...13 แทนที่จะเป็น 1, 3, 5 ...13) ช่องความถี่ที่สามารถนำมาใช้ได้นี้ ในที่สุดได้กลายเป็นโอกาสที่ผู้ประกอบการสามารถผลิตรายการออกอากาศเป็นของตัวเองได้

การเติบโตของระบบเคเบิลทีวี (CT) ในอเมริกา ในระยะแรกเป็นไปอย่างช้า ๆ และไม่เป็นที่สนใจของผู้ประกอบการฟรีทีวีตามปกติ ที่ส่วนใหญ่จะมอง เคเบิลทีวีว่าเป็นบริการเสริมที่ให้บริการอยู่แถวชายขอบของสัญญาณกระจายเสียงของตนเท่านั้น

ในช่วงทศวรรษ 60 การเติบโตของระบบเคเบิลในสหรัฐเริ่มขยายตัวมากขึ้น เมื่อมีการรับช่วงสัญญาณจากสถานีที่อยู่ไกลเป็นร้อย ๆ ไมล์มาบริการในระบบเคเบิลชุมชน อย่างไรก็ตาม การขยายตัว ในช่วงนี้ ก็เป็นเพียงการขยายตัวด้านระบบ แต่ในด้านรายการยังเป็นการลองผิดลองถูกเสียมากกว่า เช่นอาจมีรายการพยากรณ์อากาศของท้องถิ่น ข่าวชุมชน ข่าวบริการ เป็นต้น

ในช่วงทศวรรษ 70 มีการเติบโตของเคเบิลทีวีเป็นไปอย่างก้าวกระโดด จุดกระแสโดย HBO ที่เน้นรายการภาพยนตร์ส่งรายการผ่านระบบไมโครเวฟ ไปยังสถานีเคเบิลไปต่าง ๆ ในย่านที่ไม่ไกลจากสถานีของตนเองเกินไปนัก กิจกรรมนี้ถือว่าพอไปได้ แต่ก็ไม่ได้ขยายตัวมากมายอะไร จนกระทั่งเกิดการชกมวยชิงแชมป์โลกคู่เขย่าศตวรรษระหว่าง อาลี-เฟรเซียร์ ที่ชก ณ กรุงมนิลา ในปี 1975 ในครั้งนั้น HBO ตัดสินใจถ่ายทอดสดรายการนี้ผ่านดาวเทียมและกระจายออกไปยังสถานีเคเบิลของตน การทดลองครั้งนี้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก จน HBO ตัดสินใจส่งรายการของตนทั้งหมดผ่านทางดาวเทียม (Satellite Delivered) ความสะดวกในการส่งรายการก็เกิดขึ้น

เทคโนโลยีพัฒนาตัวเองเร็วมาก จากความเทอะทะของจานรับสัญญาณขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 10 เมตร มาเป็น 4.5 เมตรและราคาถูกลงกว่า 10 เท่า ทำให้บริษัทเคเบิลเล็ก ๆ ก็สามารถรับรายการจากดาวเทียมได้สะดวก ในทางการตลาด การแข่งขันก็ทวีความรุนแรงและอาศัยความชาญฉลาดของผู้ประกอบการ บริษัท Turner Broadcasting ของ เท็ด เทอร์เนอร์ เห็นความสำเร็จของ HBO และก็เห็นโอกาสของตัวเอง ก็ในเมื่อสถานีเคเบิลต่าง ๆ บอกกับ HBO อยู่แล้ว การนำรายการของตัวเองขึ้นดาวเทียมดวงเดียวกันกับ HBO จึงไม่ใช่เรื่องยาก และทำให้เขาสามารถขายรายการพ่วงให้กับลูกค้าของ HBO ได้อย่างง่ายดาย รายการของเท็ด เทอร์เนอร์ ถึงไม่ได้ดีมาก แต่ก็ราคาถูกและผู้ซื้อก็รู้สึกว่าจะสามารถเพิ่มบริการให้แก่สมาชิกทำให้เพิ่มจำนวนสมาชิกได้มาก ในขณะที่สมาชิกเองก็ชอบ เพราะมีรายการทางเลือกให้เพิ่มขึ้นอีก มองได้ว่าเป็นประโยชน์ร่วมกันทุกฝ่าย

ความสำเร็จของ HBO เท็ด เทอร์เนอร์ ทำให้เกิดการขยายตัวด้านรายการอย่างรวดเร็ว เกิดรายการบันเทิงและอื่น ๆ มากมาย เช่น Showtime, Cinemax เน้นภาพยนตร์ MTV เน้นมิวสิก วิดีโอ ESPN เน้นและถ่ายทอดรายการกีฬา CNN บริการข่าวยี่สิบสี่ชั่วโมง USA เน้นรายการวาไรตี้ CBN เผยแพร่ศาสนาคริสต์ CHN ช่องเพื่อสุขภาพ ARTS เน้นศิลปะ วัฒนธรรม Nickelodeon รายการเด็ก Daytimes ช่องรายการผู้หญิง C-SPAN การเมืองและสาธารณะประโยชน์ เป็นต้น

รายการที่กล่าวถึงข้างต้นเป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น ยังมีรายการอื่น ๆ อีกมากมายที่เปิดโอกาสให้ผู้ชมเลือกชมได้อย่างตรงใจและจุใจ ความสำเร็จของรายการดี ๆ ที่หลากหลายและถูกใจผู้ชมนำไปสู่จำนวนครัวเรือนที่บอกรับเป็นสมาชิกเพิ่มมากขึ้นตลอดเวลา ในที่สุด เมื่อจำนวนครัวเรือนที่บอกรับเป็นสมาชิกเคเบิลเพิ่มสูงถึง 30 เปอร์เซนต์ของครัวเรือนในอเมริกา บริษัทโฆษณาก็เริ่มสั่งซื้อเวลาในเคเบิล ผลก็คือผู้ผลิตและผู้ประกอบการมีรายได้สนับสนุนการผลิต เกิดการพัฒนาคุณภาพ ช่วยลดราคาค่าบอกรับสมาชิก และยังเกิดช่องรายการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น

เคเบิลทีวีในประเทศไทย

ในประเทศไทย โทรทัศน์ที่เรียกกันว่าเคเบิลนั้น ได้เริ่มดำเนินการแบบชาวบ้านเช่นกัน และเป็นไปเพื่อแก้ปัญหาสัญญาณไม่ชัดเช่นเดียวกันอีก ผู้ดำเนินการเคเบิลรายแรกเป็นใครนั้นไม่ทราบแน่นอน เพราะไม่มีกฎหมายรองรับและชาวบ้านทำกันเอง แต่ที่มีหลักฐานแน่นอนก็คือรายการจันทร์บุรีในปี 2523 โดยคุณฉลาด วรฉัตร นักการเมืองชื่อดัง โดยเริ่มจากการแก้ปัญหาการรับสัญญาณฟรีทีวีหรือทีวีปกติไม่ชัด และต่อมาก็ขยายตัวโดยการแพร่ภาพภาพยนตร์จากวีดีโอไปตามสาย ซึ่งก็ไม่ได้แตกต่างจากสิ่งที่เกิดในสหรัฐอเมริกา และในช่วงเวลาเดียวกันนั้นเอง ก็ทราบว่ามีผู้ประกอบการอีกหลายรายในชุมชนที่ไม่สามารถรับสัญญาณโทรทัศน์ได้ชัด เช่นในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย โคราซ นครสวรรค์แม่ฮ่องสอน และต่อมาผู้ประกอบการสมัครเล่นเหล่านี้ก็มีแถมช่องภาพยนตร์จากวีดีโอ ด้วยการเติบโตของระบบเคเบิลในประเทศไทยนั้น เป็นในลักษณะต่างคนต่างทำ ล้มลุกคลุกคลาน เริ่มจากหน่วยงานที่ให้อนุญาตที่แตกต่างกัน คือ กรมประชาสัมพันธ์ (Sky TV) และ อสมท. (IBC และ UTV) อีกทั้ง ระบบการส่งสัญญาณก็มีความแตกต่างกัน คือมีทั้งการแพร่ภาพทางอากาศ (IBC และ Sky TV) และทางสายเคเบิลใยแก้ว (UTV) ผลเสียที่เห็นคือการแข่งขันทางธุรกิจที่ไม่ได้อยู่บนพื้นฐานที่เท่าเทียมกัน และขาดการศึกษาถึงความเหมาะสมด้านราคา ความต้องการ และเนื้อหารายการที่ควรเป็น ผลที่ตามมาคือการขาดทุน ในที่สุด Sky TV ต้องเลิกกิจการพร้อมหนี้สินจำนวนมาก ขณะที่ IBC ต้องควบกิจการกับ UTV จนกลายเป็น UBC อย่างที่เห็นทุกวันนี้ เนื่องจากความจำเป็นในการอยู่รอดทางธุรกิจเคเบิลทีวีในประเทศไทยที่ได้รับสัมปทานรายแรกจาก อสมท. คือ บริษัทอินเตอร์เนชั่นแนลบรอดคาสติ้ง คอร์ปอเรชั่น จำกัด หรือ IBC ได้รับสัมปทานเมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2532 โดยมีอายุสัมปทาน 20 ปี ต่อมา IBC ขอขยายพื้นที่การให้บริการทั่วประเทศ โดยขอแก้ไขสัญญาเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2537 โดยได้เพิ่มระบบการให้บริการจาก MMDS เป็นระบบดาวเทียม ต่อมา ผอ. แสงชัย สุนทรวัดน์ ผอ. อสมท. ในขณะนั้นได้อนุญาตให้มีผู้ประกอบการรายใหม่เพิ่มคือ บริษัท ยูทีวี เคเบิล เน็ตเวิร์ค จำกัด (มหาชน) หรือ UTV เพื่อแข่งขันกับ IBC ซึ่งต่อมาได้มีการซื้อหุ้นกันจนรวมกิจการกันและเปลี่ยนชื่อเป็น UBC

ต่อมา บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ผู้ถือหุ้นในส่วนของยูบีทีวีเดิม ได้ประกาศซื้อหุ้นยูบีทีจากผู้ถือหุ้นรายย่อย ในวันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2549 ทำให้ทรูกลายเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในยูบีที และเปลี่ยนชื่อบริษัทเป็น ยูบีที ทรู ต่อมาในวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2550 ทางยูบีทีได้มีการจัดลำดับช่องรายการใหม่ทั้งหมด และได้ทำการเปลี่ยนแปลงชื่อบริษัท รวมถึงเครื่องหมายการค้าใหม่ เป็นยูบีที ทรู

เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจเข้ากลุ่มทรู คอร์ปอเรชั่น ตามยุทธศาสตร์คอนเวอร์เจนซ์ รวมทั้งปรับผังรายการ เพิ่มเนื้อหา ตลอดจนปรับแพ็คเกจต่าง ๆ โดยมุ่งหวังจะขยายฐานลูกค้า หลังจากนั้นไม่นานก็ได้เปลี่ยนชื่ออย่างเป็นทางการเป็น ทรูวิชั่นส์ และได้ทำการเปลี่ยนลำดับช่องรายการใหม่ช่องที่เป็นของ UBC เดิม ที่มีชื่อ UBC. จึงได้เปลี่ยนเป็น true. จนถึงปัจจุบัน

เคเบิลทีวีท้องถิ่น

ผู้ให้บริการเคเบิลทีวีท้องถิ่นนั้น ในประเทศไทย ได้ใช้สายเคเบิลนั้นส่งสัญญาณภาพเข้าตรงถึงบ้าน เคเบิลทีวีท้องถิ่น เป็นธุรกิจขนาดเล็ก มีข้อจำกัดเรื่องการหาประโยชน์ทางธุรกิจ มีรายได้จากการขายสมาชิก ซึ่งผู้ใช้บริการส่วนใหญ่จะเป็นแถบชานเมือง หรือไม่ก็เป็นในเมืองตามต่างจังหวัด เพราะเคเบิลทีวีนั้นให้ภาพคมชัดกว่าการใช้เสาอากาศ และมีรายการให้ดูมากมาย ด้วยราคาที่ไม่แพงเกินไปประวัติ

ผู้ประกอบการเคเบิลท้องถิ่นผู้ครองส่วนแบ่งตลาดเดิมส่วนใหญ่อยู่ตั้งแต่ในอดีตถึงปัจจุบัน สิ่งนี้จะส่งผลให้ตลาดเคเบิลทีวีที่มีลูกค้ารวมกว่า 1.5 ล้านรายทั่วประเทศ ซึ่งเติบโตอยู่ในระดับค่อยเป็นค่อยไป ได้กลับมามีความคึกคักและร้อนแรงอีกครั้งหนึ่ง การแข่งขันของเคเบิลทีวีในปัจจุบันมีการแข่งขันที่สูง สาเหตุที่เคเบิลทีวีท้องถิ่นจะสามารถแข่งขันได้ก็เพราะผู้ให้บริการรายใหม่แทบจะไม่ต้องลงทุนอะไรเพิ่มเติมแต่อย่างใด เพราะสายเคเบิลนั้นก็เดินสายครอบคลุมพื้นที่กลุ่มเป้าหมายของตนเองแล้ว ไม่มีโครงข่ายใหญ่โต เอาแค่ครอบคลุมจังหวัดของตนเอง ดูแลกลุ่มเล็ก ๆ ไม่ก็หมื่นก็แสน เฉพาะผู้ประกอบการรายเล็กที่มีอยู่ทั่วประเทศขณะนี้ไม่มีต่ำกว่า 1,000 ราย โดยมีทั้งที่ขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้องและลักลอบทำอยู่ตามพื้นที่ทุรกันดารและตามหุบเขา

สมาคมเคเบิลทีวีแห่งประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2526 ผู้ประกอบการทั่วประเทศได้รวมตัวกันและได้ร่วมกันก่อตั้งสมาคมเคเบิลทีวีแห่งประเทศไทยอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ.2536 มีสมาชิกซึ่งเป็นผู้ประกอบการเคเบิลทีวีรวม 250 บริษัท และครอบคลุมเครือข่าย 500 สถานี ซึ่งมีสมาชิกกว่า 2,000,000 ครั้วเรือน ส่วนอัตราค่าบริการมีตั้งแต่ 250 บาท สำหรับเมืองเล็ก ๆ หรืออำเภอเล็ก ๆ มีจำนวนช่อง 40 ช่อง ในกรุงเทพและเมืองใหญ่ มี 2 ราคา คือ 350 บาท และ 450 บาท โดยมีช่องให้บริการ 60 และ 80 ช่องตามลำดับ เนื้อหารายการนำเสนอทั้งภาพยนตร์ การ์ตูน วาไรตี้ เพลง กีฬา และ ข่าว เป็นรายการ

จากต่างประเทศและผลิตในประเทศ ในวันที่ 8 สิงหาคม 2550 ทางสมาคมฯ มีแผนในการจัดผังเรียงช่องรายการให้สมาชิกทั่วประเทศกว่า 500 รายได้ออกอากาศเนื้อหารายการในช่องเดียวกัน กำหนดผังช่องรายการจำนวน 20 ช่อง เริ่มจากช่อง 21-40 ได้เสร็จสมบูรณ์ให้กำหนดช่องต่าง ๆ เหมือนกัน ทุกเคเบิลท้องถิ่น เพื่อความเป็นเอกภาพ สำหรับช่องรายการต่าง ๆ ที่จะนำไปให้สมาชิกแต่ละช่องได้ปฏิบัติตามนั้น ช่อง 21 MIC, ช่อง 22 MV TV, ช่อง 23 Hit station, ช่อง 24 H พลัส ซาแนล, ช่อง 25 Star Channel, ช่อง 26 MV news, ช่อง 27 S station, ช่อง 28 Nation Channel, ช่อง 29 HSA, ช่อง 30 Money Chanel, ช่อง 31 NEWS1, ช่อง 32 TOC

คุณลักษณะเด่น- ด้อยของเคเบิลทีวี

- สามารถเข้าถึงชุมชนห่างไกลไม่สามารถรับทีวีได้ ให้สามารถรับสัญญาณอย่างชัดเจน
- ลดการกวนกันของคลื่นสัญญาณในบริเวณที่มีคลื่นสถานีวิทยุโทรทัศน์ต่าง ๆ จำนวนมาก
- มีจำนวนช่องความถี่ในการรับชมสัญญาณได้มากกว่าระบบโทรทัศน์ปกติ
- มีจำนวนรายการให้เลือกชมมากกว่าระบบโทรทัศน์ปกติ
- เคเบิลทีวีเป็นสื่อที่มีศักยภาพสูงมากในด้านการศึกษา ข่าวสารและชุมชน โดยเฉพาะเหมาะกับการทำรายการที่มุ่งตรงเข้าสู่เรื่องที่นำเสนอเฉพาะกลุ่ม

คุณลักษณะด้อยของเคเบิลทีวี

- ระยะทางในการส่งสัญญาณไม่เกิน 10 กม. จึงมักจะมีเฉพาะเมืองใหญ่ ๆ ที่มีกลุ่มประชากรหนาแน่น
- จำนวนประชากรที่มีจำกัดในท้องถิ่น ส่งผลต่อจำนวนสมาชิกของเคเบิลทีวี
- ปัญหาใหญ่ของเคเบิลท้องถิ่นในช่วงที่ผ่านมา คือ เรื่องของการได้รับรองจากกฎหมาย

เพราะตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา การทำธุรกิจเคเบิลทีวีไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากไม่มีใบอนุญาต ดังนั้นเมื่อ ร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าว ผ่าน ครม.ออกมาแล้ว อนาคตผู้ประกอบการเคเบิลทีวีที่ไม่ถูกกฎหมายกว่า 500 ราย จากจำนวนผู้ให้บริการเคเบิลท้องถิ่นทั้งหมดกว่า 600 ราย จะสามารถขอใบอนุญาตได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และหากมีผู้ประกอบการใดที่ไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง ก็จะต้องเข้ามาดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายทันที

ข้อมูลสภาพปัจจุบันของเคเบิลทีวี

- การสมัครเป็นสมาชิกโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิกในประเทศไทยยังอยู่ในอัตราที่ต่ำเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคนี้ เหตุผลสำคัญประการหนึ่งก็คือ การแข่งขันที่

รุนแรงทำให้มีการนำกลยุทธ์ด้านราคามาใช้ในการแข่งขัน แทนที่จะเป็นการมุ่งเน้นที่บริการที่นำเสนอ นอกจากนี้การแข่งขันยังทำให้รายการที่มีคุณภาพถูกกระจายอยู่

- การให้บริการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิกที่มีคุณภาพจำเป็นต้องอาศัยเงินลงทุนจำนวนมากในระบบพื้นฐาน อาทิเช่น ระบบการออกอากาศ เทคโนโลยีการใส่รหัสสัญญาณ เพื่อป้องกันการลักลอบ อุปกรณ์เครื่องรับสัญญาณ รายการโทรทัศน์ อุปกรณ์และระบบในการบริการสมาชิก

- มีการเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตรายการต่าง ๆ เข้ามาใช้ระบบพื้นฐานของบริษัทในการนำเสนอบริการสู่ผู้ชม หากบริการดังกล่าวเป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ธุรกิจนี้จะคืนทุนได้ จำเป็นต้องมีสมาชิกจำนวนมาก เพื่อให้มีกำไรส่วนเกินมากพอ ตลาดของธุรกิจโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิกในประเทศไทยมีขนาดไม่ใหญ่พอที่จะมีผู้ประกอบการหลายราย เช่นเดียวกับตลาดในประเทศอื่น ๆ ที่มีขนาดเล็ก ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีสมาชิกจำนวนมากจึงจะสามารถคืนทุนได้ดังกล่าวข้างต้น

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเคเบิลทีวี

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 47 คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และโทรคมนาคม เป็นทรัพยากร ของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะให้มืองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่ง ทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่ง และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ตามที่กฎหมายบัญญัติ การดำเนินการตามวรรคสองต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะอื่นและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม รวมทั้งต้องจัดให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการสื่อมวลชนสาธารณะ การกำกับการประกอบกิจการตามวรรคสองต้องมีมาตรา เพื่อป้องกันมิให้มีการครอบงำ การครองสิทธิข้ามสื่อ หรือการครองจำ ระหว่างสื่อมวลชนด้วยกันเอง หรือโดยบุคคลอื่นใด ซึ่งจะมีผลเป็นการขัดขวางเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารหรือปิดกั้นการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายของประชาชน

2. พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 ว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551” มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “กิจการกระจายเสียง” หมายความว่า กิจการกระจายเสียงตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

“กิจการโทรทัศน์” หมายความว่า กิจการโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

“กิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่ใช้คลื่นความถี่” หมายความว่า กิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ซึ่งต้องขอรับการจัดสรรคลื่นความถี่ตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

“กิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่ไม่ใช้คลื่นความถี่” หมายความว่า กิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ซึ่งไม่ต้องขอรับการจัดสรรคลื่นความถี่ตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

“โครงข่าย” หมายความว่า ระบบการเชื่อมโยงของกลุ่มเครื่องส่งหรือถ่ายทอดสัญญาณเสียงหรือภาพที่ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ใช้ในการส่งข่าวสารสาธารณะหรือรายการจากสถานีไปยังเครื่องรับ ไม่ว่าจะโดยสื่อตัวนำที่เป็นสาย คลื่นความถี่ แสง คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าหรือสื่อตัวนำอื่นใด

“เจ้าของโครงข่าย” หมายความว่า บุคคลที่มีโครงข่ายเป็นของตนเองหรือผู้มีสิทธิในการดำเนินกิจการโครงข่าย ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์หรือไม่ก็ตาม

“สถานี” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้สำหรับทำการส่งข่าวสารสาธารณะหรือรายการของการประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ไม่ว่าจะเป็นการส่งผ่านโครงข่ายของตนเองหรือของผู้อื่นก็ตาม

“แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์” หมายความว่า แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

“คลื่นความถี่” หมายความว่า คลื่นวิทยุหรือคลื่นแอมพลิจูดมอดูเลตซึ่งเป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความถี่ต่ำกว่าสามล้านเมกะเฮิรตซ์ลงมาที่ถูกแพร่กระจายในที่ว่างโดยปราศจากสื่อที่นำที่ประดิษฐ์ขึ้น

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

มาตรา 7 ผู้ใดประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ต้องได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการตามความในหมวดนี้

มาตรา 8 ผู้ขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทยและไม่อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตมาแล้วยังไม่ครบสามปี

มาตรา 9 ใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ได้รับใบอนุญาตจะโอนแก่กันมิได้ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์จะต้องประกอบกิจการด้วยตนเอง การแบ่งเวลาให้ผู้อื่นดำเนินรายการ ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ตามพระราชบัญญัตินี้กำหนด

มาตรา 10 ใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์โดยใช้คลื่นความถี่มีสามประเภทดังนี้

(1) ใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะ ได้แก่ ใบอนุญาตที่ออกให้สำหรับการประกอบกิจการที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการบริการสาธารณะ แบ่งเป็นสามประเภท

(ก) ใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่หนึ่ง ออกให้สำหรับกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการส่งเสริมความรู้ การศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม การเกษตร และการส่งเสริมอาชีพอื่น ๆ สุขภาพอนามัย กีฬา หรือการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน

(ข) ใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่สอง ออกให้สำหรับกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยสาธารณะ

(ค) ใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่สาม ออกให้สำหรับกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการกระจายข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐบาลกับประชาชนและรัฐสภากับประชาชน การกระจายข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งเสริมสนับสนุนในการเผยแพร่และให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข บริการข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์สาธารณะแก่คนพิการ คนด้อยโอกาส หรือกลุ่มความสนใจที่มีกิจกรรมเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือบริการข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์สาธารณะอื่น

(2) ใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชน ได้แก่ ใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่มีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับการประกอบกิจการบริการสาธารณะ แต่ต้องเป็นประโยชน์ตามความต้องการของชุมชนหรือท้องถิ่นที่รับบริการ

(3) ใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจ ได้แก่ ใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการตามวัตถุประสงค์ของผู้ประกอบกิจการเพื่อแสวงหากำไรในทางธุรกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด อย่างน้อยแบ่งเป็นสามประเภท

(ก) ใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจระดับชาติ ออกให้สำหรับกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่มีพื้นที่ให้บริการครอบคลุมทุกภาคของประเทศ

(ข) ใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจระดับภูมิภาค ออกให้สำหรับกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่มีพื้นที่การให้บริการในกลุ่มจังหวัด

(ค) ใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจระดับท้องถิ่น ออกให้สำหรับกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่มีพื้นที่การให้บริการในจังหวัด

มาตรา 20 ในการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ กรมประชาสัมพันธ์ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่หนึ่งและประเภทที่สาม จะหารายได้จากการโฆษณาไม่ได้ เว้นแต่เป็นการหารายได้โดยการโฆษณาหรือเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับงานหรือกิจการของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ สมาคม มูลนิธิ หรือนิติบุคคลอื่นที่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ หรือการเสนอภาพลักษณ์ขององค์กรบริษัท และกิจการโดยมิได้มีการโฆษณาสรรพคุณ คุณสมบัติ หรือคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะประเภทที่สอง ให้หารายได้จากการโฆษณาได้เท่าที่เพียงพอต่อการประกอบกิจการโดยไม่เน้นการแสวงหากำไร

มาตรา 21 ในการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนจะหารายได้จากการโฆษณาไม่ได้

มาตรา 22 ให้คณะกรรมการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจต้องนำส่งเงินรายปีเข้ากองทุนตามอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินร้อยละสองของรายได้ก่อนหักรายจ่ายที่ได้จากการโฆษณาทั้งทางตรงและทางอ้อมและรายได้อื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ตามที่ได้รับอนุญาต ในกรณีการประกอบกิจการทางธุรกิจแบบบอกรับเป็นสมาชิก เงินรายปีตามวรรคหนึ่งให้คำนวณจากค่าสมาชิก รายได้จากการโฆษณาทั้งทางตรงและทางอ้อมและค่าบริการอื่นที่เกี่ยวข้อง เนื่องกับการให้บริการสมาชิกที่เรียกเก็บก่อนหักรายจ่าย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 23 ในการประกอบกิจการทางธุรกิจ ให้ดำเนินการหารายได้โดยการโฆษณา การบริการธุรกิจ การจัดเก็บค่าสมาชิก หรือโดยวิธีอื่นใดได้ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งที่มีการ

โฆษณาและการบริการธุรกิจ ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะและระยะเวลาสูงสุดในการโฆษณาและการบริการธุรกิจแต่ทั้งนี้จะกำหนดการโฆษณาและการบริการธุรกิจได้ไม่เกินชั่วโมงละสิบสองนาทีกี่ครั้ง โดยเมื่อรวมเวลาโฆษณาตลอดทั้งวันเฉลี่ยแล้วต้องไม่เกินชั่วโมงละสิบนาทีกี่ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งที่มีการบอกรับสมาชิกหรือเรียกเก็บค่าบริการอื่นให้นำความใน

มาตรา 28 มาใช้บังคับโดยอนุโลมผู้รับใบอนุญาตอาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงอัตราค่าสมาชิก หรือค่าบริการ และเงื่อนไขในการให้บริการของผู้รับใบอนุญาตได้ภายในหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามวรรคสามแต่ต้องไม่กระทบกระเทือนสิทธิของสมาชิกภายในกำหนดระยะเวลาตามข้อตกลงที่มีอยู่เดิม

มาตรา 27 เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ไม่ว่าจะมีการบอกรับสมาชิกหรือเรียกเก็บค่าบริการหรือไม่ ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (1) สัดส่วนรายการและผังรายการ
- (2) การหารายได้
- (3) การบันทึกรายการที่ออกอากาศไปแล้วและระยะเวลาในการเก็บรักษาส่งบันทึกนั้น

มาตรา 28 ในการประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ที่มีการบอกรับสมาชิกหรือเรียกเก็บค่าบริการอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การเรียกเก็บค่าบริการ ระยะเวลาสูงสุดในการโฆษณาและการบริการธุรกิจ และเงื่อนไขในการให้บริการได้ในการหารายได้จากโฆษณาและการบริการธุรกิจตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะกำหนดระยะเวลาสูงสุดเกี่ยวกับการโฆษณาและการบริการธุรกิจได้ไม่เกินชั่วโมงละหกนาทีกี่ โดยเมื่อรวมเวลาโฆษณาและการบริการธุรกิจ ตลอดทั้งวันเฉลี่ยแล้วต้องไม่เกินชั่วโมงละห้านาทีกี่ในการกำหนดระยะเวลาสูงสุดตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการคำนึงถึงการคุ้มครองผู้บริโภคสภาพการแข่งขันของตลาด ต้นทุนในการประกอบกิจการ และการให้ความเป็นธรรมระหว่างผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ที่ใช้คลื่นความถี่กับผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ประกอบด้วย

มาตรา 29 ในการประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทย เป็นผู้อำนวยการสถานีประจำแต่ละสถานีเพื่อควบคุมดูแลให้มีการออกอากาศให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต และจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบดูแลการจัดรายการ การดำเนินการรายการและการออกอากาศของสถานีให้เป็นไปตามกฎหมายและประกาศต่าง ๆ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 30 ผู้รับใบอนุญาตต้องรับผิดชอบในการกระทำของผู้อำนวยความสะดวกที่ได้กระทำไปในการควบคุมดูแลและบริหารกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์เสมือนเป็นการกระทำของตนเองเว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำดังกล่าว ตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วยและได้ใช้ความระมัดระวังในการป้องกันตามสมควรแล้ว

มาตรา 33 ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่ใช้คลื่นความถี่แต่ละประเภทต้องจัดผังรายการให้มีสัดส่วนรายการ ดังต่อไปนี้

(1) ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการสาธารณะต้องกำหนดให้มีรายการที่เป็นข่าวสารหรือสาระที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบ

(2) ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนต้องกำหนดให้มีรายการที่เป็นข่าวสารหรือสาระที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนหรือท้องถิ่นที่รับบริการในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบ

(3) ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจต้องกำหนดให้มีรายการที่เป็นข่าวสารหรือสาระที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้า ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น ต้องมีรายการที่ผลิตเองในสัดส่วนที่คณะกรรมการประกาศกำหนดรายการที่เป็นข่าวสารหรือสาระที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะตามวรรคหนึ่งหมายความว่ารวมถึงรายการข่าวสาร รายการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย รายการส่งเสริมการศึกษา จริยธรรม ศิลปะ วัฒนธรรม การให้ความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม

มาตรา 34 ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดทำผังรายการให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาต ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดสำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภทในกรณีจำเป็นเพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชน คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดช่วงเวลาของการออกอากาศรายการบางประเภทได้ให้ผู้รับใบอนุญาตเสนอผังรายการให้คณะกรรมการอย่างน้อยสิบห้าวันก่อนวันเริ่มให้บริการกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าผังรายการไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ให้คณะกรรมการสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตแก้ไขผังรายการให้ถูกต้องได้เมื่อคณะกรรมการเห็นชอบกับผังรายการที่ได้แก้ไขแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตเริ่มให้บริการกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ตามผังรายการที่คณะกรรมการเห็นชอบแล้วได้ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงผังรายการที่คณะกรรมการเห็นชอบแล้วให้เสนอคณะกรรมการพิจารณาก่อนทำการเปลี่ยนแปลงไม่น้อยกว่าเจ็ดวันและให้นำความในวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลมในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ผู้รับใบอนุญาตอาจดำเนินรายการที่แตกต่างจากผังรายการได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา 35 ในกรณีที่มีภัยพิบัติหรือมีเหตุฉุกเฉิน หรือมีกรณีอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ซึ่งมีความจำเป็นต้องออกอากาศแจ้งข่าวหรือเตือนภัยให้ประชาชนทราบ เมื่อรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องร้องขอ ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามที่ร้องขอนั้น

มาตรา 37 ห้ามมิให้ออกอากาศรายการที่มีเนื้อหาสาระที่ก่อให้เกิดการล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือมีการกระทำซึ่งเข้าลักษณะลามกอนาจาร หรือมีผลกระทบต่อทำให้เกิดความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชน อย่างร้ายแรง ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ตรวจสอบและให้ระงับการออกอากาศรายการที่มีลักษณะตามวรรคหนึ่ง หากผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการ ให้กรรมการซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจสั่งด้วยวาจา ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนแล้วเห็นว่าการกระทำดังกล่าวเกิดจากการละเลยของผู้รับใบอนุญาตจริง ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการแก้ไขตามที่สมควร หรืออาจพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตก็ได้

มาตรา 38 ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีการบันทึกรายการที่ได้ออกอากาศไปแล้ว โดยอาจบันทึกไว้ในเทปหรือวัสดุโทรทัศน์อย่างอื่น หรือด้วยวิธีการใด ๆ ที่สามารถถ่ายทอดกลับมาเป็นรายการนั้นได้และเก็บรักษาไว้เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบได้

มาตรา 55 ผู้ใดกระทำให้เกิดการรบกวนต่อการรับส่งหรือแพร่สัญญาณเสียงหรือภาพของผู้รับใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้รบกวนนั้นระงับการกระทำหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ใช้ในการกระทำนั้น หรือให้ย้ายสิ่งดังกล่าวออกไปให้พ้นเขตรบกวนหรือสั่งให้บุคคลนั้นหรือบุคคลอื่นกระทำการอย่างใดเท่าที่จำเป็นเพื่อแก้ไขการรบกวนนั้นได้ แต่ถ้าสิ่งก่อกวนนั้นเป็นกิจการที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายอื่นให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีความอำนาจตามกฎหมายนั้นพิจารณาดำเนินการเพื่อให้มีการแก้ไขต่อไป

แนวโน้มของเทคโนโลยีสื่อเคเบิลทีวีในอนาคต

- สื่อเคเบิลมีแนวโน้มที่จะพัฒนาไปสู่บริการใหม่ ๆ ได้อีกมาก เช่น พวก Interactive TV หรือการเชื่อมต่อกับสื่ออื่น ๆ อย่าง Multimedia หรือ Net TV แม้กระทั่งเรื่องพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
- สามารถให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงผ่านโครงข่ายเคเบิลทีวี สามารถให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงได้ ไม่กระทบกับบริการเคเบิลที่มีอยู่เดิม โดยโครงข่ายเคเบิลทีวีสามารถให้บริการอินเทอร์เน็ตด้วยความเร็ว 200 เมกะบิต/วินาที รองรับบริการด้านเสียง ข้อมูล และสื่อผสมโดยค่าบริการคิดในอัตราเดียวกับค่ายอื่น ๆ เช่น ความเร็วในการรับข้อมูล 2 เมกะบิต/วินาที และส่งข้อมูล 512 กิโลบิต/วินาที โดยร่วมกับบริษัทการสื่อสารแห่งประเทศไทย

- ตามปกติรูปแบบการรับชมรายการทีวีนั้น “ผู้ชม” จะตกเป็นฝ่ายรับ โดยบรรดาสถานีโทรทัศน์ บริษัทเคเบิลทีวี หรือทีวีผ่านดาวเทียม จะเป็นคนกำหนดมาว่าจะส่งเรื่องราวอะไรมาให้พวกเราดู แต่ในอนาคตมีแนวโน้มสูงว่าพฤติกรรมการทำธุรกิจโทรทัศน์แบบเก่า ๆ ดังที่กล่าวมานั้นจะเป็นเรื่องตฤศและล้าสมัย เพราะทีวีจะเปลี่ยนไปกลายเป็น “อินเทอร์เน็ตทีวี” (ไอพีทีวี) หรือทีวีที่สามารถเชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้